

ประเด็นภาษีเงินได้นิติบุคคล

กอบกฏหมาย กรมสรรพากร

๒๘ - ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๒

สัญญาเช่า

- สัญญาเช่าทรัพย์

- มาตรา ๕๓๗ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“อันว่าเช่าทรัพย์สินนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลคนหนึ่งเรียกว่าผู้ให้เช่าตกลงให้บุคคลอีกคนหนึ่งเรียกว่าผู้เช่าได้ใช้หรือได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่งชั่วคราวอันมีจำกัด และผู้เช่าตกลงจะให้ค่าเช่าเพื่อการนั้น”

- สัญญาเช่าซื้อ

- มาตรา ๕๓๒ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

- อันว่าเช่าซื้อนั้น คือสัญญาซึ่งเจ้าของเอาทรัพย์สินออกให้เช่าและให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินนั้นหรือว่าจะให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า โดยเงื่อนไขที่ผู้เช่าได้ใช้เงิน เป็นจำนวนเท่านั้นเท่านี้คราว

การรับรู้รายได้และรายจ่ายสัญญาเช่าทรัพย์สิน

- ข้อ ๓.๔ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘
- **ผู้ให้เช่าทรัพย์สิน** ต้องนำรายได้หรือค่างวด และรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง มารวมคำนวณเป็นรายได้และรายจ่ายในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน (วิธีเส้นตรง) หรือตามเกณฑ์อื่นที่เหมาะสมตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป
- การคำนวณรายได้ด้วยวิธีเส้นตรง (Straight-line Method)

$$\frac{\text{รายได้หรือค่างวดตลอดสัญญา}}{\text{ระยะเวลาของสัญญาเช่า}} \quad \frac{\text{รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเช่า}}{\text{ระยะเวลาของสัญญาเช่า}}$$

- ถ้าได้เลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้แล้ว ให้ใช้วิธีนั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร

การรับรู้รายได้และรายจ่ายสัญญาเช่าทรัพย์สิน (ต่อ)

- ข้อ ๓.๔ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘
- **ผู้เช่าทรัพย์สิน** ต้องนำรายจ่ายค่าเช่าหรือค่างวดและรายจ่ายที่เกี่ยวข้อง มารวมคำนวณเป็นรายจ่ายในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามส่วนแห่งระยะเวลาการให้เช่าทรัพย์สิน (วิธีเส้นตรง) หรือตามเกณฑ์อื่นที่เหมาะสมตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป
- การคำนวณรายจ่ายด้วยวิธีเส้นตรง (Straight-line Method)

$$\frac{\text{รายจ่ายค่าเช่าหรือค่างวด} + \text{รายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับสัญญาเช่า}}{\text{ระยะเวลาของสัญญาเช่า}}$$

- ถ้าได้เลือกใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพื่อคำนวณรายได้และรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้แล้ว ให้ใช้วิธีนั้นตลอดไป เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงจากอธิบดีกรมสรรพากร

การรับรู้รายได้และรายจ่ายสัญญาเช่าซื้อ

- ข้อ ๓.๕ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘
- **กรณีผู้ให้เช่าซื้อหรือผู้ขายผ่อนชำระ** ที่กรรมสิทธิ์ยังไม่โอนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี
 - กรณีกำไรที่เกิดจากการขาย (ผลต่างระหว่างราคาขายเงินสดกับราคาทุน)ให้นำมารวมเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาที่มีการให้เช่าซื้อหรือขายผ่อนชำระ
 - กรณีดอกเบี้ยเช่าซื้อหรือขายผ่อนชำระให้นำมารวมเป็นรายได้ในแต่ละงวดตามวิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป
- **กรณีผู้ขายผ่อนชำระ** ที่กรรมสิทธิ์ยังโอนไปยังผู้ซื้อทันที
 - ให้นำรายได้จากการขายมารวมคำนวณเป็นรายได้ทั้งจำนวนในรอบระยะเวลาบัญชีที่มีการขายสินค้า

การรับรู้รายได้และรายจ่ายสัญญาเช่าซื้อ (ต่อ)

- ข้อ ๓.๕ คำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. ๑/๒๕๒๘
- กรณีผู้เช่าซื้อหรือผู้ซื้อผ่อนชำระที่กรรมสิทธิ์ยังไม่โอนไปยังผู้ซื้อและมีอายุสัญญาเกินหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชี
 - ต้องรับรู้ทรัพย์สินที่เช่าซื้อหรือซื้อผ่อนชำระเป็นทรัพย์สินของกิจการ และ
 - คำนวณหักค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาโดยใช้มูลค่าต้นทุนของทรัพย์สิน (ราคาที่พักต้องชำระทั้งหมด)
 - โดยค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาหักในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ต้องไม่เกินค่าเช่าซื้อหรือราคาที่ต้องผ่อนชำระในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น (ประกอบมาตรา ๗ พรฎ (ฉบับที่ ๑๔๕))

การหักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน

- มาตรา ๖๕ ทวิ การคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิในส่วนนี้ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๒) ค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน ให้หักได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๓) ราคาทรัพย์สินอื่นนอกจาก (๒) ให้ถือตามราคาที่พึงซื้อทรัพย์สินนั้นได้ตามปกติ และในกรณีที่มีการตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ห้ามมิให้นำราคาที่ตีราคาเพิ่มขึ้นมารวมคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ ส่วนทรัพย์สินรายการใดมีสิทธิหักค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคา ก็ให้หักค่าสิทธิหรือและค่าเสื่อมราคาในการคำนวณกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเดิมที่ใช้ก่อนตีราคาทรัพย์สินเพิ่มขึ้น โดยให้หักเพียงเท่าที่ระยะเวลา และมูลค่าต้นทุนที่เหลืออยู่สำหรับทรัพย์สินนั้นเท่านั้น

- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยหักค่าสิทธิหรือ และค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สิน (ฉบับที่ ๑๔๕) พ.ศ. ๒๕๒๗

การหักค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (ต่อ)

- การหักค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน กิจการต้องดำเนินการดังนี้
 ๑. เลือก**วิธีการหัก**ค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาตาม**วิธีการทางบัญชีที่รับรองทั่วไป** เช่น
 - Straight-line Method
 - Double Declining Method
 - Units of Production
 - Sum of Years Digits
 ๒. กำหนด**อัตราการหัก**ค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคา
- เลือกวิธีการไหนและอัตราใดแล้ว **ต้องใช้วิธีการนั้นและอัตรานั้นตลอดไป** (ถ้าจะเปลี่ยน ต้องไปรับอนุมัติอธิบดีฯ และเริ่มใช้ได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ได้รับอนุมัติเป็นต้นไป)

การหักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (ต่อ)

- กรณีการหักค่าสิทธิหรือ ค่าเสื่อมราคา โดยวิธีการเส้นตรง ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ ๑๔๕) พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้กำหนดอัตราสูงสุดในการหักค่าสิทธิหรือ ค่าเสื่อมราคาไว้ สำหรับแต่ละประเภททรัพย์สิน ดังนี้

(1) อาคาร	
อาคารถาวร	ร้อยละ 5
อาคารชั่วคราว	ร้อยละ 100
(2) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สูญสิ้น ไปได้	ร้อยละ 5
(3) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิการเช่า	
กรณี ไม่มีหนังสือสัญญาเช่า หรือมีหนังสือสัญญาเช่าที่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้ โดยเงื่อนไขในการต่ออายุนั้นเปิดโอกาสให้ต่ออายุการเช่ากันได้ต่อ ๆ ไป	ร้อยละ 10
กรณีมีหนังสือสัญญาเช่าที่ไม่มีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้หรือมีข้อกำหนดให้ต่ออายุการเช่าได้เพียงระยะเวลาอันจำกัดแน่นอน	ร้อยละ 100 หากด้วยจำนวนปีอายุการเช่าและอายุที่ต่อได้รวมกัน
(4) ต้นทุนเพื่อการได้มาซึ่งสิทธิในกรรมวิธีสูตร กุ๊ตวิล เครื่องหมายการค้า สิทธิประกองกิจการตามใบอนุญาต สิทธิบัตร ลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น	
กรณี ไม่จำกัดอายุการใช้	ร้อยละ 10
กรณี จำกัดอายุการใช้	ร้อยละ 100 ด้วยจำนวนปีอายุการใช้
(5) ทรัพย์สินอย่างอื่น ซึ่งโดยสภาพของทรัพย์สินนั้นหักหรือเสื่อมราคาได้นอกจากที่ดินและสินค้า	ร้อยละ 20

การหักค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (ต่อ)

- กรณีที่อัตราค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคาไม่เท่ากันในแต่ละปีระหว่างอายุการใช้ทรัพย์สิน ในบางปีกิจการจะหักเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดก็ได้ แต่จำนวนปีอายุการใช้ทรัพย์สินต้องไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ปีด้วยจำนวนร้อยละที่กฎหมายกำหนด

$$\text{อายุการใช้ทรัพย์สิน} = \frac{100}{\text{อัตราที่กฎหมายกำหนด}}$$

- การหักค่าสึกหรอค่าเสื่อมราคา จะหักจนหมดมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินนั้นไม่ได้ (มาตรา ๘)

การหักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน (ต่อ)

- กรณีรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน **ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต**
- มาตรา ๕ การหักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินประเภทรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคนตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิต **ให้หักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนเฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท** เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ให้หักค่าสิทธิหรือค่าเสื่อมราคาจากมูลค่าต้นทุนทั้งหมด
 ๑. ทรัพย์สินซึ่งมีไว้ใช้ในกิจการให้เช่ารถยนต์ ทั้งนี้ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจะต้องไม่นำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในกิจการอื่น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
 ๒. ทรัพย์สินที่เป็นรถยนต์ต้นแบบที่ใช้เพื่อการวิจัย พัฒนา หรือทดสอบสมรรถนะที่ได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิตตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งต้องได้มาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี

- หนี้สูญ คือ ลูกหนี้ที่ได้ติดตามทวงถามจนถึงที่สุดแล้ว แต่ไม่ได้รับชำระหนี้และได้จัดจำหน่ายออกจากบัญชี
- มาตรา ๖๕ ทวิ (๙) วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร
“การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น”
- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)ฯ
- ลักษณะของหนี้สูญทางภาษีที่จะจำหน่ายได้
 - ต้องเป็นหนี้จากการประกอบกิจการหรือเนื่องจากการประกอบกิจการ หรือหนี้ที่ได้รวมเป็นเงินได้ในการคำนวณกำไรสุทธิ ทั้งนี้ **ไม่รวมหนี้ที่ผู้เป็น หรือเคยเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการเป็นลูกหนี้ ไม่ว่าหนี้นั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือในขณะที่ผู้เป็นเป็นกรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการ**
 - ต้องเป็นหนี้ที่ยังไม่ขาดอายุความและมีหลักฐานโดยชัดเจนที่สามารถฟ้องลูกหนี้ได้
- หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับจำนวนมูลหนี้แต่ละกลุ่ม
 ๑. หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือหนี้ของลูกหนี้ธนาคารแต่ละราย ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
 ๒. หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท
 ๓. หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- ข้อ ๖ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)ฯ
 - หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือหนี้ของลูกหนี้ธนาคารแต่ละราย ไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
 - ถ้าได้ติดตามทวงถามตามสมควรแล้วแต่ไม่ได้รับชำระหนี้ และ
 - หากฟ้องลูกหนี้ ค่าใช้จ่ายการดำเนินการไม่คุ้มกับหนี้ที่จะได้รับชำระ
 - ผลลัพธ์ (ข้อ ๗) : จำหน่ายได้เลย กล่าวคือ ให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ดำเนินการครบตามเงื่อนไขที่กำหนด

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- ข้อ ๔ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)ฯ → หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท
- **ถ้าได้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว** ให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ดำเนินการครบตามเงื่อนไขที่กำหนด
 ๑. ให้ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่างชัดเจนและไม่ได้รับชำระหนี้ โดยปรากฏว่า
 - ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย เป็นคนสาบสูญ หรือมีหลักฐานว่าหายสาบสูญไป และไม่มีทรัพย์สินใด ๆ จะชำระหนี้ได้ หรือ
 - ลูกหนี้เลิกกิจการ และมีหนี้ของเจ้าหนี้อื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้
 ๒. ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่งหรือได้ยื่นคำขอเฉลี่ยหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้อื่นฟ้องในคดีแพ่ง และในกรณีนั้น ๆ ได้มีคำสั่งหรือคำสั่งของศาลแล้วแต่ลูกหนี้ไม่มีทรัพย์สินใด ๆ จะชำระหนี้ได้ หรือ
 ๓. ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายหรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้อื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และในกรณีนั้น ๆ ได้มีการประนอมหนี้กับลูกหนี้โดยศาลมีคำสั่งเห็นชอบด้วยกับการประนอมหนี้ นั้น หรือลูกหนี้ถูกศาลพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายและได้มีการแบ่งทรัพย์สินของลูกหนี้ครั้งแรกแล้ว

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- ข้อ ๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)ฯ → หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๑. ให้ติดตามทวงถามให้ชำระหนี้ตามสมควรแก่กรณี โดยมีหลักฐานการติดตามทวงถามอย่าง ซัดแจ้งและไม่ได้รับชำระหนี้ โดยปรากฏว่า

- ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย เป็นคนสาบสูญ หรือมีหลักฐานว่าหายสาบสูญไป และไม่มีทรัพย์สิน ไต ๆ จะชำระหนี้ได้ หรือ
- ลูกหนี้เลิกกิจการ และมีหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้ อยู่ในลำดับก่อนเป็นจำนวนมากกว่าทรัพย์สินของลูกหนี้

ผลลัพธ์ (ข้อ ๗): ให้จำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ดำเนินการ ครบตามเงื่อนไขที่กำหนด

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- ข้อ ๕ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)ฯ → หนี้ของลูกหนี้แต่ละราย ไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีแพ่งและ ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องนั้น แล้วหรือได้ยื่นคำขอเฉลี่ยหนี้ในคดีที่ลูกหนี้ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีแพ่งและ ศาลได้มีคำสั่งรับคำขอนั้นแล้ว หรือ
๓. ได้ดำเนินการฟ้องลูกหนี้ในคดีล้มละลายและ ศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้องนั้นแล้ว หรือได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ในคดีที่ถูกเจ้าหนี้รายอื่นฟ้องในคดีล้มละลาย และ ศาลได้มีคำสั่งรับชำระหนี้นั้นแล้ว

ผลลัพธ์ (ข้อ ๕ วรรคสอง และข้อ ๗): กรรมการหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของกิจการเจ้าหนี้ต้องมีคำสั่งอนุมัติให้จำหน่ายหนี้นั้นเป็นหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีนั้น จึงจะจำหน่ายหนี้สูญทางภาษีได้

การจำหน่ายหนี้สูญทางภาษี (ต่อ)

- มาตรา ๖๕ ทวิ (๙) วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร
“การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น”
- มาตรา ๖๕ ทวิ (๙) วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร
“หนี้สูญรายใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก”

รายได้เงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไร

- มาตรา ๖๕ ทวิ (๑๐) แห่งประมวลรัษฎากร

๑. บริษัทจำกัดที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
๒. สถาบันการเงินที่มีกฎหมายของประเทศไทยตั้งขึ้นฯ
๓. กิจการร่วมค้า

เงินปันผล
/ส่วนแบ่งกำไร

บริษัทหรือห้าง
หุ้นส่วนนิติบุคคล

“ให้นำเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรมารวมเป็นรายได้ กึ่งหนึ่ง ของจำนวนทั้งหมด”

(เงินปันผลนี้ไม่รวมถึงเงินปันผลที่ได้จากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๖๕ ตริ (๒))

รายได้เงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไร (ต่อ)

- ข้อยกเว้นไม่ต้องนำเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรมารวมเป็นรายได้ทั้งจำนวน
 - ผู้รับเงินปันผลเป็นบุคคลดังต่อไปนี้
 ๑. บริษัทจดทะเบียน (Listed Co.)
 ๒. บริษัทจำกัดที่ถือหุ้นในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของหุ้นทั้งหมดที่มีสิทธิออกเสียง และผู้จ่ายเงินปันผลไม่ได้ถือหุ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในผู้รับเงินปันผล
 - ถือหุ้นในผู้จ่ายเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรไม่น้อยกว่า ๓ เดือนก่อนและหลังวันที่มีเงินได้ดังกล่าว

(เงินปันผลนี้ไม่รวมถึงเงินปันผลที่ได้จากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามมาตรา ๖๕ ตรี (๒))

รายได้เงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไร (ต่อ)

- กรณีอื่น ๆ สำหรับเงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

๑. มาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๑๐)

- เงินส่วนแบ่งกำไรจากกิจการร่วมค้าที่ประกอบกิจการในประเทศไทย **ทั้งจำนวน** ที่จ่ายให้แก่
 - ก) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
 - ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศและประกอบกิจการในประเทศไทย

๒. พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒๖๓)

- เงินส่วนแบ่งกำไรที่ได้จากกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จ่ายให้แก่
 - ก) บริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย สำหรับเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้ **จำนวนกึ่งหนึ่ง**
 - ข) บริษัทจดทะเบียน สำหรับเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้ **ทั้งจำนวน**
- ต้องถือหน่วยลงทุนที่ก่อให้เกิดเงินส่วนแบ่งกำไรในผู้จ่ายเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรไม่น้อยกว่า ๓ เดือนก่อนและหลังวันที่มีเงินได้ดังกล่าว

เงินสำรอง

- **หลัก** เงินสำรองถือเป็นรายจ่ายต้องห้ามตามประมวลรัษฎากร (มาตรา ๖๕ ตรี (๑))
- **ข้อยกเว้น**
 ๑. เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันชีวิตที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร
→ ไม่เกินร้อยละ ๖๕ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว
 ๒. เงินสำรองจากเบี้ยประกันภัยเพื่อสมทบทุนประกันภัยอื่นที่กันไว้ก่อนคำนวณกำไร
→ ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของจำนวนเบี้ยประกันภัยที่ได้รับในรอบระยะเวลาบัญชีหลังจากหักเบี้ยประกันภัยซึ่งเอาประกันต่อออกแล้ว
 ๓. เงินสำรองที่กันไว้เป็นค่าเผื่อหนี้สูญหรือหนี้สงสัยจะสูญ สำหรับหนี้จากการให้สินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์
→ ส่วนที่ตั้งเพิ่มขึ้นจากเงินสำรองประเภทดังกล่าวที่ปรากฏในงบดุลของรอบระยะเวลาบัญชีก่อน

หากมีการตั้งเงินสำรองประเภทดังกล่าวลดลงให้นำเงินสำรองส่วนที่ตั้งลดลงซึ่งได้ถือเป็นรายจ่ายไปแล้วนั้นมารวมคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีที่ตั้งเงินสำรองลดลงนั้น

Thank you